

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Obvodní soud pro Prahu 8 rozhodl soudcem Mgr. Pavlem Jarošem ve věci

žalobce: **Ing. Michal Holeček**, narozený 3. 2. 1941
bytem Od Vysoké 272/8, Radlice 150 00 Praha 5
zastoupený JUDr. Petrem Šťovíčkem, Ph.D.
sídlem Malostranské náměstí 5/28, Malá Strana, 118 00 Praha 1

proti

žalované: **Česká republika - Státní pozemkový úřad**, IČO 01312774
sídlem Husinecká 1024/11a, Žižkov, 130 00 Praha 3
zastoupená advokátem prof. JUDr. Miroslavem Bělinou, CSc.
sídlem Pobřežní 370/4, Karlín, 186 00 Praha 8

o nahrazení projevu vůle žalovaného při uzavření smlouvy o bezúplatném převodu pozemků

takto:

- I. Nahrazuje se projev vůle žalované uzavřít s oprávněnou osobou Ing. Michalem Holečkem, rodné číslo 410203/037, narozeným 3. 2. 1941, bytem Od Vysoké 272/8, Praha 5 – Radlice, PSČ 150 00, tuto smlouvu o převodu pozemku podle zákona o půdě:

Česká republika – Státní pozemkový úřad
IČ 01312774

se sídlem Husinecká 1024/11a, 130 00, Praha 3
(dále jen „převodce“)

a

Ing. Michal Holeček

r. č. 410203/037

nar. 3. února 1941

bytem Od Vysoké 272/8, Praha 5 – Radlice, PSČ 150 00

(dále jen „nabyvatel“)

uzavírají tuto smlouvu o převodu pozemku podle zákona o půdě:

I.

Česká republika – Státní pozemkový úřad má jako převodce příslušnosti hospodaření k pozemku parcelní číslo 824/1 v katastrálním území Hynčice pod Sušinou, obec Staré město, zapsanou u Katastrálního úřadu pro Olomoucký kraj, Katastrálního pracoviště Šumperk.

II.

Převodce tímto převádí do vlastnictví nabyvatele pozemek uvedený v článku I této smlouvy, včetně všech jeho součástí a příslušenství, a nabyvatel předmětný pozemek přijímá do svého vlastnictví.

III.

Vlastnické právo k převáděnému pozemku, včetně všech součástí a příslušenství, přechází na nabyvatele vkladem do příslušného katastru nemovitostí.

Převodce

Nabyvatel

- II. Žalovaná je povinna na nákladech řízení žalobci zaplatit 71 827 Kč do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám advokáta JUDr. Petra Šťovíčka, Ph.D.

Odůvodnění:

1. Žalobce se - původně se druhým žalobcem Miroslavem Holečkem - proti žalované domáhali nahrazení projevu vůle žalované uzavřít se žalobci smlouvu o bezúplatném převodu určitých pozemků. Tvrdili, že jsou oprávněnými osobami podle zákona o půdě; žalobce na základě rozhodnutí Pozemkového úřadu č. j. PÚ 1841/92 ze dne 31. 3. 2005. Tvrdili dále, že žalovaná při oceňování a uspokojování jejich restitučních nároků postupuje liknavě a svévolně, v důsledku čehož jejich restituční nároky dosud nebyly zcela vypořádány.
2. Řízení o nároku Miroslava Holečka soud z důvodu zpětvzetí žaloby zastavil usnesením ze dne 11. 11. 2020 č. j. 27 C 31/2017-459. Odtehdy byl předmětem řízení jen žalobcův nárok.
3. Žalobce po několikařích změnách žaloby navrhl, aby soud nahradil projev vůle žalované uzavřít se žalobcem smlouvu o převodu pozemku parcelní číslo 824/1 v katastrálním území Hynčice pod Sušinou, obec Staré Město (dále též jen „pozemek“).
4. Žalovaná tento nárok neuznala. Proti tvrzené liknavosti namítala, že součinnost se žalobcem nad rámec zákonem stanoveného procesu veřejných nabídek by byla diskriminací ostatních restituentů a vedla by k neplatnosti převodu. Žalovaná po celou dobu nabízela ve veřejných nabídkách dostatek volných pozemků.
5. Pokud jde o požadovaný pozemek, žalovaná namítala, že se nejedná o vhodný náhradní pozemek k uspokojení žalobcova restitučního nároku, neboť pozemek je nedílnou součástí lyžařského areálu, protože se na pozemku nacházejí odstavné plochy a jelikož pro pozemek bylo vydáno dodatečné stavební povolení pro vedení nízkého napětí společně se dvěma obslužnými objekty pro lyžařský vlek. Namítala dále, že hodnota pozemku podle znalecké kanceláře qdq services, s.r.o., ze dne 6. 10. 2022 č. 4091-275/2022 činí 29 992,81 Kč, ale že reálná hodnota tohoto pozemku je vyšší, protože podle oceňovací vyhlášky č. 182/1998 Sb. nelze zohlednit skutečnost, že pozemek je součástí lyžařského areálu. Vzhledem k tomu, že pozemek nelze takto ocenit, nemůže pozemek sloužit jako náhradní pozemek k uspokojení žalobcova restitučního nároku. Podle žalované, aby bylo možné pozemek žalobci převést jako náhradní pozemek, bylo by nezbytné, aby i původní pozemek, za který žalobci náleží náhrada, byl využíván ke sjezdovému lyžování. S takovými pozemky, jako je předmětný pozemek, se

spekuluje a takovému postupu by soudy měly zamezit. Žalovaná navrhl, aby soud žalobu zamítl.

6. Mezi účastníky nebylo sporu, že pozemek je ve vlastnictví žalované, že žalobce je oprávněnou osobou a že zůstatek žalobcova restitučního nároku aktuálně dosahuje 26 255,30 Kč. Tato shodná tvrzení účastníků vzal soud za svá skutková zjištění.
7. Předmětem sporu mezi účastníky bylo především to, zda tu je, nebo není překážka pro převod pozemku na žalobce, a zda jde, nebo nejde o pozemek vhodný k převodu. Podle soudu zde taková překážka není a pozemek je vhodný k převodu.
8. Co se týče hodnoty pozemku, podle znaleckého posudku Ing. Jarmily Tiché ze dne 19. 4. 2022 číslo položky 124/06-22 hodnota pozemku, určená podle vyhlášky č. 182/1998 Sb. ve znění vyhlášky č. 316/1990 Sb., činí 26 072,25 Kčs.
9. Podle znaleckého posudku qdq services, s.r.o., ze dne 6. 10. 2022 č. 4091-275/2022 hodnota pozemku, určená podle stejného předpisu, činí 29 992,81 Kč; hodnota trvalých porostů 366 Kč. Podle dodatku ze dne 21. 5. 2024 č. 044287/2024, který znalecká kancelář zpracovala k uvedenému znaleckému posudku, hodnota pozemku činí 26 072,25 Kč a hodnota trvalých porostů 366 Kč, celkem 26 438,25 Kč.
10. Znalkyně i znalecká kancelář tedy shodně ocenily hodnotu pozemku na 26 072,25 Kč (bez trvalých porostů).
11. Pokud jde o charakter pozemku, podle údajů v katastru nemovitostí má pozemek výměru 14464 m², druh pozemku je „trvalý travnatý porost“ a pozemek požívá ochrany zemědělského půdního fondu; nejsou evidována žádná omezení vlastnického práva; jako součást pozemku nejsou evidovány žádné stavby.
12. Podle znaleckého posudku Ing. Jarmily Tiché ze dne 19. 4. 2022 se obec Staré Město, v níž se nachází k. ú. Hynčice pod Sušinou, je turisticky atraktivní podhorskou obcí. Pozemek leží v severní části katastrálního území; podle územního plánu se pozemek nachází v produkční krajinné zóně – plochy zemědělského obhospodařování (Pi).
13. Podle znaleckého posudku qdq services, s.r.o., ze dne 6. 10. 2022 je pozemek v katastru nemovitostí druhem trvalý travnatý porost a podle skutečného stavu zjištěného znaleckou kanceláří na místním šetření je pozemek tímto způsobem využíván. Pozemek se nachází asi 500 m od hranice zastavěného území. Podle platného územního plánu se nachází v plochách „Pi – produkční krajinná zóna“.
14. Podle ortofotografie a fotodokumentace, která je součástí znaleckého posudku qdq services, s.r.o., ze dne 6. 10. 2022, je pozemek téměř bez trvalých porostů.
15. Co se týče pozemku jako součásti lyžařského areálu, tak podle sdělení Městského úřadu Hanušovice, Odboru výstavby (stavební úřad), ze dne 12. 5. 2022 č. j. MUHA 4232/2022 bylo tímto úřadem vydáno sdělení podle § 15 odst. 2 stavebního zákona na stavbu „Odstavné plochy Hynčice pod Sušinou“, a to dne 5. 12. 2011 (doloženo souhlasem ze dne 5. 12. 2011 č. j. MUHA 7682/2011); dále jím bylo vydáno dodatečné stavební povolení pro stavbu dočasnou – dva obslužné objekty a vedení NN u lyžařského vleku Poma H40, a to dne 16. 9. 2011 (doloženo stavebním povolením ze dne 16. 9. 2011 č. j. MUHA 5554/2011). Podle uvedeného stavebního povolení byla stavba povolena jako stavba dočasná. Stavba obsahuje dva obslužné objekty, které se nacházejí na pozemcích: 1. objekt u dolní stanice lyžařského vleku na pozemku parc. č. 829/8, 2. objekt u horní stanice lyžařského vleku na pozemku parc. č. 920 (tedy ne na požadovaném pozemku); stavba dále obsahuje část kabelové přípojky NN k lyžařskému vleku o celkové délce 157,70 m; požadovaného pozemku se týká část trasy této přípojky.

Shodu s prvopisem potvrzuje Hana Bechyňová

16. Po právní stránce soud věc posoudil podle zákona č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku, a podle zákona č. 503/2012 Sb., o Státním pozemkovém úřadu a o změně některých souvisejících zákonů.
17. Judikatura soudů došla k závěru, a o tom nebylo mezi účastníky sporu, že oprávněné osoby se při liknavém či diskriminujícím postupu žalované mohou soudně domáhat převodu konkrétních náhradních pozemků, aniž by náhradní pozemky byly zahrnuty do veřejné nabídky.
18. V daném případě je žalobce držitelem platného restitučního nároku. O liknavém a svévolném postupu žalované nemá soud pochyb. Žalovaná netvrdila obстойné důvody, pro které nemohla za tu dlouhou dobu, jež uplynula od uplatnění žalobcova restitučního nároku, tento nárok uspokojit. O přístupu žalované svědčí rovněž její postup v tomto soudním řízení. Žalovaná od počátku soudního řízení nepřistupuje k žalobcovu restitučnímu nároku pozitivně, nýbrž odmítavě, a bez viditelné snahy žalobcův restituční nárok uspokojit. Žalovaná po celou dobu řízení nepřišla s žádným návrhem na uspokojení žalobcova nároku, nýbrž jen odmítá žalobcovy požadavky na různé náhradní pozemky.
19. Judikatura soudu došla také k závěru, že podmínkou pro vyhovění žalobě na uložení povinnosti bezúplatně převést náhradní zemědělský pozemek oprávněné osobě je, aby šlo o pozemek vhodný k převodu. Takovým pozemkem je pozemek, který by byl zařaditelný do veřejné nabídky náhradních pozemků; nemůže jít zejména o pozemek, jehož převodu brání právní předpisy či nedostatek vhodnosti jejich zařazení do veřejné nabídky podle zákona o půdě. Při posuzování vhodnosti pozemku k převodu oprávněné osobě jako pozemku náhradního, je třeba hodnotit, zda převodu nebrání zákonné výluky uvedené v ust. § 11 odst. 1 zákona o půdě a ust. § 6 zákona o Státním pozemkovém úřadu, zda nejde o pozemek zatížený právy třetích osob, zda převod pozemku není zapovězen zákonem z jiného důvodu, zda pozemek lze zemědělsky obhospodařovat, zda nevzniknou jiné problémy při hospodaření s takovým pozemkem, zda nejde o pozemek zastavěný či tvořící součást areálu. Ani oprávněná osoba, vůči níž žalovaná postupovala liknavě, svévolně nebo diskriminujícím způsobem, se nemůže domáhat převodu jakéhokoli zemědělského pozemku z vlastnictví státu. Vždy je třeba posoudit, zda vybrané pozemky jako pozemky náhradní, jsou pro uspokojení restitučního nároku vhodné.
20. Žalovaná netvrdila, že by převodu pozemku bránily důvody uvedené v § 11 odst. 1 zákona o půdě, a v řízení to nevyšlo ani jinak najevo.
21. Převodu pozemku nebrání ani důvody uvedené v § 6 zákona o Státním pozemkovém úřadu.
22. Podle § 6 odst. 1 zákona o Státním pozemkovém úřadu podle tohoto zákona nebo zákona č. 229/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů, anebo zákona č. 44/1988 Sb., o ochraně a využití nerostného bohatství (horní zákon), ve znění pozdějších předpisů, nelze převádět z vlastnictví státu na jiné osoby
 - a) zemědělské pozemky, na jejichž vydání bylo uplatněno právo podle jiného právního předpisu a o jejichž vydání nebylo dosud rozhodnuto,
 - b) zemědělské pozemky nebo jejich části určené územním plánem nebo regulačním plánem anebo rozhodnutím o umístění stavby k zastavění veřejně prospěšnými stavbami nebo

stavbami dopravní infrastruktury nebo těmito stavbami již zastavěné, s výjimkou zemědělských pozemků

1. převáděných podle § 7 nebo § 10 odst. 1 nebo 2,
 2. převáděných se souhlasem obce nebo kraje na osoby, které mají podle schválené stavební dokumentace uskutečnit výstavbu podle § 17 odst. 3 zákona č. 229/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů,
 3. převáděných se souhlasem obce nebo kraje směnou za jiné nemovitosti podle § 17 odst. 3 zákona č. 229/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů, nebo
 4. určených platnou územně plánovací dokumentací nebo již využitých ke zřízení technické infrastruktury; v případě pochybností vydá na základě žádosti Státního pozemkového úřadu vyjádření příslušný úřad územního plánování,
- c) zemědělské pozemky určené k řešení podle § 2 zákona č. 139/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů, u kterých je v katastru nemovitostí vyznačena poznámka o zahájení pozemkových úprav,
- d) majetek, o jehož převodu na jiné osoby bylo rozhodnuto podle jiného právního předpisu,
- e) zemědělské pozemky ve vojenských újezdech,
- f) zemědělské pozemky v národních přírodních památkách, národních přírodních rezervacích a na územích národních parků; dále nelze převádět zemědělské pozemky v přírodních rezervacích a v přírodních památkách, s výjimkou zemědělských pozemků, k jejichž zcizení vydalo souhlas Ministerstvo životního prostředí podle jiného právního předpisu,
- g) pozemky, u nichž bylo Státním pozemkovým úřadem zahájeno správní řízení podle § 3 odst. 3, do doby vydání pravomocného rozhodnutí, nebo
- h) pozemky tvořící rezervu státních pozemků podle § 3 odst. 1 písm. b).
23. Žalovaná netvrdila, a v řízení nevyšlo najevo, že by se v požadovaném pozemku jednalo o pozemek uvedený ve shora citovaných ustanoveních § 6 odst. 1 písm. a), c), d), e), f), g) a h).
24. Požadovaný pozemek není ani pozemkem podle ust. § 6 odst. 1 písm. b) zákona o Státním pozemkovém úřadu, protože není zastavěn žádnými stavbami. Objekty sloužící obsluze lyžařského vleku se nacházejí na jiných pozemcích, přičemž jde jen o stavby dočasné. Nehledě na to obslužné objekty soukromého lyžařského vleku nepochybně nejsou veřejně prospěšnými stavbami. Požadovaný pozemek ani jeho část také není určen územním plánem nebo regulačním plánem anebo rozhodnutím o umístění stavby k zastavění veřejně prospěšnými stavbami nebo stavbami dopravní infrastruktury.
25. Námitka žalované, že požadovaný pozemek není vhodným náhradním pozemkem, protože je používán jako lyžařská sjezdovka, není důvodná. Například podle usnesení Nejvyššího soudu ze dne 29. 11. 2022 sp. zn. 28 Cdo 2939/2022 (dostupné na <https://nsoud.cz>) územním plánem předvídaná stavba lyžařského vleku a sjezdařské trati nepředstavuje výlukový důvod ve smyslu § 6 odst. 1 písm. b) zákona č. 508/2012 Sb. Také v daném případě se uplatní závěr, že používání pozemku po dobu zimních měsíců (pokud je vůbec pokryt sněhem) coby lyžařské sjezdařské tratě nevylučuje vydání pozemku oprávněným osobám jakožto náhradních zemědělských pozemků.
26. Důvodná není ani námitka žalované, že aby bylo možné pozemek žalobci převést jako náhradní pozemek, bylo by nezbytné, aby i původní pozemek, za který žalobci náleží náhrada, byl využíván ke sjezdovému lyžování, neboť toto nemá oporu v právních předpisech a nesouvisí to s tím, jestli pozemek je, nebo není vhodný k vydání jako pozemku náhradního.

Tvrzení žalované, že s takovými pozemky, jakým je požadovaný pozemek, se spekuluje, není bez dalšího opodstatněná; žalovaná netvrdila, že žalobce je osobou spekulující s náhradními pozemky, a k prokázání tohoto tvrzení neoznačila žádný důkaz.

27. Zůstatek žalobcova restitučního nároku je nyní 26 255,30 Kč. Požadovaný pozemek má podle obou znaleckých posudků hodnotu 26 072,25 Kč (bez trvalých porostů); s trvalými porosty 26 438,25 Kč. Hodnota pozemku bez trvalých porostů jen nižší než výše žalobcova restitučního nároku; s trvalými porosty hodnota pozemku převyšuje žalobcův restituční nárok o 182,95 Kč. Jedná se v daných souvislostech o nevýznamnou částku, kterou žalobce může žalované doplatit.
28. Námitka žalované, že pozemek nelze ocenit, není důvodná, protože pozemek tak či onak ocenit lze. Náhradní pozemky se oceňují podle vyhlášky ministerstva financí, cen a mezd České socialistické republiky č. 182/1988 Sb. ve znění vyhlášky ministerstva financí České republiky č. 316/1990 Sb. Podle tohoto předpisu byly shodně oceněny dvěma znaleckými posudky, takže není důvodné ani tvrzení žalované, že reálná hodnota tohoto pozemku je vyšší.
29. Z výše uvedených důvodů soud žalobě vyhověl.
30. Soud přiznal žalobci plnou náhradu nákladů řízení. Soud si je vědom, že žalobce nebyl úspěšný ohledně všech uplatněných pozemků a že ohledně některých pozemků vzal žalobu zpět, takže řízení musel být zastaveno, a z přísně formálního hlediska by soud měl náhradu nákladů řízení poměrně rozdělit. Podle soudu by to však nebylo spravedlivé. Především žalobce byl nucen domáhat se uspokojení svého restitučního nároku v soudním řízení, ačkoli tento nárok měla primárně uspokojit žalovaná ve správním řízení. Soudní řízení se konalo (soudní judikatura ho umožnila) právě jen kvůli liknavému postupu žalované ve správním řízení. Pokud by tohoto liknavého postupu nebylo, žalobce by se nemusel domáhat uspokojení svého restitučního nároku soudně a náklady řízení by vůbec nevznikly. V tomto soudním řízení vznikly další zbytečné náklady i kvůli negativnímu postoji žalované (odst. 17 a 18). K tomu přistupuje skutečnost, že žalovaná se nechala v řízení zastupovat advokáty, ačkoli uspokojování restitučních nároků (zejména ve správním řízení) je běžnou činností žalované, pro jejíž výkon žalovaná zaměstnává kvalifikovaný personál; žalovaná je osobou znalou i pro tento druh soudního řízení, protože žalovaná vedla a vede množství soudních řízení stejného typu.
31. Náhrada žalobcových nákladů řízení činí 71 827 Kč; z toho je:
 - částka 10 000 Kč za odměnu advokátovi za 5 úkonů právní služby:
 1. převzetí a příprava zastoupení,
 2. podání žaloby,
 3. vyjádření ze dne 7. 6. 2017,
 4. vyjádření ze dne 14. 1. 2019,
 5. účast na jednání 22. 1. 2019při sazbě za 1 úkon právní služby ve výši 2 000 Kč: tarifní hodnota činí 35 000 Kč podle § 9 odst. 3 písm. b) advokátního tarifu, neboť zjištěná hodnota pozemků není aktuální), sazba odměny podle § 7 bodu 5 advokátního tarifu činí 2 500 Kč a je snížena o 20 % podle 12 odst. 4 advokátního tarifu, neboť šlo o společné úkony při zastupování dvou žalobců;
 - částka 40 000 Kč za odměnu advokátovi za 16 úkonů právní služby:
 1. vyjádření ze dne 3. 2. 2022,
 2. účast na jednání dne 10. 2. 2022,
 3. odvolání ze dne 17. 3. 2022,
 4. účast na jednání odvolacího soudu dne 21. 6. 2022,
 5. změna žaloby ze dne 20. 7. 2022,

Shodu s prvopisem potvrzuje Hana Bechyňová

6. vyjádření ze dne 22. 11. 2022,
7. účast na jednání 9. 2. 2023,
8. změna žaloby ze dne 22. 3. 2023,
9. účast na jednání dne 13. 7. 2023,
10. změna žaloby ze dne 14. 8. 2023,
11. účast na jednání 19. 9. 2023,
12. vyjádření ze dne 20. 9. 2023,
13. účast na jednání 17. 9. 2023,
14. účast na jednání odvolacího soudu dne 12. 3. 2024,
15. účast na jednání dne 7. 5. 2024,
16. účast na jednání dne 20. 6. 2024,

při sazbě za 1 úkon právní služby ve výši 2 500 Kč,

- částka 6 300 Kč za náhradu hotových výdajů advokátovi za shora uvedených 21 úkonů právní služby po 300 Kč podle § 13 odst. 4 advokátního tarifu,
 - částka 11 823 Kč za náhradu advokátovi za 21% DPH podle § 137 odst. 3 o. s. ř.,
 - částka 3 704 Kč za uplatněné náklady na znalecký posudek Ing. Jarmily Tiché ze dne 19. 4. 2022 č. 124/06-2022: cena 25 000 Kč za ocenění 27 pozemků (bez rozlišení ceny ocenění jednotlivých pozemků), z nichž žalobce uplatnil 4 pozemky ($25\,000\text{ Kč} : 27 \times 4$).
32. Soud nepřiznal žalobci náhradu nákladů na právní zastoupení za následující úkony právní služby, neboť nejde o úkon ve věci samé: sdělení ze dne 1. 2. 2017 a ze dne 18. 7. 2017, podání ze dne 15. 9. 2017, podání ze dne 21. 9. 2017, oznámení o převzetí právního zastoupení ze dne 21. 11. 2018, žádost o nařízení soudního jednání ze dne 27. 11. 2020, žádost o odročení soudního jednání ze dne 29. 4. 2021, oznámení o převzetí zastoupení ze dne 18. 6. 2021, žádost o odročení jednání ze dne 7. 9. 2021, doložení znaleckého posudku z dne 8. 9. 2022, odvolání ze dne 12. 4. 2023, sdělení ze dne 11. 3. 2024, žádost o vyznačení doložky právní moci ze dne 20. 3. 2024, vyčíslení nákladů soudního řízení ze dne 20. 6. 2024. Soud nepřiznal žalobci náhradu nákladů částečné zpětvzetí žaloby ze dne 20. 1. 2020, neboť se jedná jen o administrativně technický úkon.
33. Přisouzenou náhradu nákladů řízení je žalovaná podle § 149 odst. 1 o. s. ř. povinna zaplatit k rukám advokáta, který v tomto řízení zastupoval žalobce. Soud proto rozhodl, že žalovaná je povinna náhradu nákladů řízení zaplatit k rukám žalobcova zástupce.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je přípustné odvolání. Odvolání se podává do 15 dnů doručení písemného vyhotovení tohoto rozsudku. Odvolání se podává u Obvodního soudu pro Prahu 8. O odvolání rozhoduje Městský soud v Praze.

Nesplní-li povinný dobrovolně povinnost stanovenou vykonatelným rozsudkem, může oprávněný navrhnout soudní výkon rozhodnutí.

Praha 20. června 2024

Mgr. Pavel Jaroš v.r.
soudce

Shodu s prvopisem potvrzuje Hana Bechyňová

Toto rozhodnutí nabylo ve výroku I. právní moci dne 21.11.2024 ve spojení s rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 12. 11. 2024, č.j. 54 Co 308/2024-1120, ve výroku II. právní moci dne 21.11.2024 ve spojení s rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 12. 11. 2024, č.j. 54 Co 308/2024-1120. Připojení doložky provedl/a Hana Bechyňová dne 25.11.2024.